

gig ekspertgruppes anbefalinger, som vil foreligge senere på måneden.

En grundlæggende forudsætning for at sikre fødevarer sikkerheden er, at fødevarerproducenterne og detailhandelen lever op til deres del af ansvaret, nemlig at producere sikre fødevarer og overholde lovgivningen. En høj fødevarer sikkerhed er altså en opgave, som vi skal løse sammen.

Regeringen prioriterer også det internationale arbejde højt. Vi arbejder for, at Danmark fortsat har mest mulig indflydelse i EU og andre internationale organer, ikke mindst fordi den globale verden, vi lever i, understreger behovet for at holde fast i og udbygge nogle fælles regler.

Så er der forskningen. Forskning og udvikling skal bidrage til, at Danmark opretholder sin position inden for fødevarerproduktionen. Vi arbejder på en fremsynet fødevarerpolitik, der ser mulighederne i fødevarer fremstillet ved bio- eller genteknologi, og regeringen prioriterer højt, at der i de kommende år fortsat afsættes betydelige midler til forskning i udvikling af nye fødevarer og ny viden om kost og sundhed.

Den fødevarerpolitiske redegørelse er arbejdsgrundlaget for vores fødevarerpolitik på det forbrugerpolitiske område i de kommende år.

Dansk fødevarerpolitik skal være kendetegnet ved, at der er plads til nytænkning og til udvikling. Men målet er klart: Vi vil fremme danskeres sundhed via sund kost, og vi vil sikre forbrugerne en høj fødevarer kvalitet og en høj sikkerhed.

Formanden:

Tak til familie- og forbrugerministeren. Så går vi til forhandling, og det er først ordføreren for forespørgerne, hr. Kristen Touborg.

Forhandling

Kristen Touborg (SF):

Tak til ministeren for redegørelsen. Jeg synes ærlig talt stadig, der er tale om en redegørelse, som er uden klare mål og midler. Vi har fået en fødevarerpolitisk redegørelse, som angiveligt skulle være i et forbrugerperspektiv. Jeg synes nærmest, at det er en hån mod forbrugerne. Det handler jo ikke kun om, at der ikke er udmærkede elementer beskrevet på det glittede papir, men det handler om en berøringsangst over for fødevarer diskussionen som helhed. Skal vi ikke prøve at se lidt nøgternt på det?

Kl. 10.15

Gennem hele foråret og forsommeren ramlede den ene fødevarer skandale ned over regeringen efter den anden. Besparelser, nedskæringer og manglende prioritering og vilje fra regeringens side var og er eneste årsag til, at det kunne få lov at gå så galt, og bag ved det står en række virksomheder, som skamløst og kynisk er parate til at sende gammelt kød på markedet; restauranter, som får profit, er parate til at sætte forældret mad på bordet for deres kunder; og som altid en regering, som mener, at alt, hvad der kunne være til forbrugernes fordel, skal ofres til fordel for de alt for mange brodne kar i fødevarerindustrien.

At overlade fødevarer sikkerheden til frivillighed, der som altid er regeringens patentløsning, er til skade for forbrugerne og også til skade for de mange ordentlige producenter og virksomheder, som prioriterer hygiejne, sundhed, økologi og friske råvarer højt, fordi hele branchen nu er mistænkeliggjort.

Men oven i det har vi nye tal fra EU, som viser, at danskerne hører til blandt de tungeste europæere: Vi har en fedmeepidemi. Alligevel vil regeringen nedsætte afgiften på sodavand. De mest usunde varer med højt sukker- og fedtindhold er blandt de billigste og de mest skadelige for folkesundheden. Antallet af fede børn vokser. Antallet af fede voksne vokser. Antallet af diabetes 2-tilfælde eksploderer. Antallet af hjerte-kar-sygdomme vokser.

Så det er et samspil mellem den samlede fødevarer- og sundhedspolitiske indsats, som burde have været omdrejningspunktet for den her debat. Det er samspillet mellem sundhedsmæssige problemer som følge af industriel og profitorienteret fødevarerindustri samt lemfældighed og ligegyldighed fra regeringens side, der burde have været omdrejningspunktet for den her debat. For tiltag til sund mad på en arbejdsplads er fint nok, men det er jo helt utilstrækkeligt i forhold til fedmeepidemien og de fremtidige sundhedsudgifter som følge af de problemer, der følger i kølvandet på en række dyberiggende fødevarerpolitiske problemstillinger.

Vi bruger i en lang række sammenhænge afgifter som et instrument til at styre samfundsudviklingen, til at fremme eller mindste incitamenter. Regeringen taler jo i tide og utide om incitamentsstruktur. Hvorfor ikke på fødevarerområdet? Det er en mulighed, vi langt mere aktivt bør bruge på fødevarerområdet. Og det er jo ikke bare en beskatning eller afgiftspålæggelse, at